

OKRESNÁ PROKURATÚRA VEĽKÝ KRTIŠ
Banická 3, 990 80 Veľký Krtíš

Číslo: Pv 283/17/6610-26
EEČ: 2-50-174-2020

Veľký Krtíš 10.07.2020

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: úverový podvod podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvinenej:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX

väzba: nie

ktorá je trestne stíhaná pre trestný čin:

- prečin: úverový podvod podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

- v snahe získať neoprávnený finančný prospech dňa 02.05.2007 vo Veľkom Krtíši na ul. XXXXX XXXXX uzatvorila so spoločnosťou XXXXX XXXXX. XXXXX úverovú zmluvu XXXXX na sumu 7.499,-Sk (248,92€), ktorú sa zaviazala vrátiť spolu s príslušnými poplatkami a úrokmi v 23. mesačných splátkach po 13,31€ (401,-Sk) od 02.06.2007, pri poskytnutí úveru uviedla nepravdivé údaje o výške príjmu, poskytnutý úver nesplácala, čím spoločnosť XXXXX XXXXX XXXXX spôsobila škodu spolu vo výške 312,65€,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľa PZ, vtedajšieho OR PZ Lučenec, XXXXX9 zo dňa 26.09.2009 bolo podľa § 199 odsek 1 Tr. por. začaté trestné stíhanie a súčasne bolo podľa § 206 odsek 1 Tr. por. vznesené obvinenie obvinenej XXXXX, XXXXX za prečin úverový podvod podľa § 222 odsek 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že v snahe získať neoprávnený finančný prospech dňa 02.05.2007 vo

Veľkom Krtíši n a XXXXX v predajni XXXXX uzatvorila so spoločnosťou XXXXX XXXXX úverovú zmluvu XXXXX na sumu 7.499,-Sk (248,92€), ktorú sa zaviazala vrátiť spolu s príslušnými poplatkami a úrokmi v 23. mesačných splátkach po 13,31€ (401,-Sk) od 02.06.2007, pri poskytnutí úveru uviedla nepravdivé údaje o výške príjmu, poskytnutý úver nesplácala, čím spoločnosti XXXXX XXXXX spôsobila škodu spolu vo výške 312,65€.

V rámci vykonaného vyšetrovania bola vypočítaná obvinená XXXXX, zástupca poškodenej spoločnosti XXXXX a zabezpečené na vec sa vzťahujúce listinné dokumenty ohľadne uzavretej úverovej zmluvy. Po skončení vyšetrovania bol na tunajšiu okresnú prokuratúru predložený vyšetrovací spis spolu s návrhom konečného opatrenia policajta. Preskúmaním na vec sa vzťahujúceho vyšetrovacieho spisu som dospel k záveru, že v prejednávanej veci skutok, ktorý je kladený obvinenej za vinu, nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Obvinená vo výpovedi uvádza, že ešte počas manželstva s XXXXX, keď bývala v okrese Veľký Krtíš, v XXXXX pracovali spolu v Čechách. Spomína si, že v inkriminovanej dobe kupovali do domácnosti práčku. Podpis na úverovej zmluve je jej, na podrobnosti uzavretia zmluvy si nespomína, nepopiera, že úver zobrala, aj keď kasu v domácnosti držal manžel. V spoločnosti XXXXX zarábali maximálne po 10.000 Kč. Práčku vôbec nesplácala, nakoľko v čase uzavretia zmluvy vedela, že na to nebude mať dostatok peňazí. Získaním tovaru videla východisko, ako riešiť zľú finančnú situáciu. Svoje konanie ľutuje a je ochotná nahradiť poškodenej spoločnosti škodu vo výške 312,65€.

Svedok – poškodený XXXXX uviedol, že obvinená uzatvorila s ich spoločnosťou úverovú zmluvu, v ktorej svojim podpisom potvrdila, že je zamestnaná s príjmom 13.000 Sk. Išlo o úver na nákup XXXXX ktorý sa zaviazala splatiť v 23. mesačných splátkach po 401 Sk od 02.06.2007, z ktorých ani jednu neuhradila, čím spôsobila škodu vo výške 394,34€. V čase uzavretia úverovej zmluvy jej príjem, ani príjem jej partnera nedosahoval deklarovanú výšku uvedenú v úverovej zmluve, preto uviedla ich spoločnosť do omylu. Keby mala spoločnosť XXXXX XXXXX pri uzatváraní zmluvy vedomosť, že obvinená uvádza nepravdivé údaje, úverová zmluva by s ňou nebola uzavretá a nebol by jej poskytnutý úver.

V zmysle ustanovenia § 8 Tr. zák. je trestným činom protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Prečinu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. sa dopustí ten, kto vyláka od iného úver alebo zabezpečenie úveru tým, že ho uvedie do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na splácanie úveru, a tak mu spôsobí malú škodu, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne spôsobí škodu na cudzom majetku krádežou, spreneverou, podvodom alebo zničením alebo poškodením veci z takého majetku, alebo sa o takého konanie pokúsi.

Z úverovej zmluvy uzavretej medzi obvinenou a poškodenou spoločnosťou dňa 02.05.2007 vyplýva, že obvinená skutočne uviedla nepravdivý údaj o výške dosahovaného príjmu, keď deklarovala čistý príjem 13.000 Sk a príjem svojho

partnera vo výške 13.200 Sk, napriek skutočne dosahovanému príjmu maximálne 10.000 Sk. Napriek tejto skutočnosti jej však úver bol poskytnutý bez toho, aby poškodená spoločnosť vynaložila úsilie za účelom zistenia, či obvinená skutočne aj deklarovaný príjem dosahuje.

Trestný čin vymedzuje Trestný poriadok komplexom presne definovaných objektívnych a subjektívnych znakov, ktoré v súhrne vytvárajú skutkovú podstatu trestného činu. Ako sa skutok prejavuje vo vonkajšom svete definuje objektívna stránka skutkovej podstaty, ktorá je tvorená súhrnom znakov charakterizujúcich konanie a následok, vrátane kauzálneho vzťahu medzi nimi. Na naplnenie objektívnej stránky trestného činu úverového podvodu sa vyžaduje, aby páchatel uviedol niekoho do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na splácanie úveru, a tak mu spôsobil malú škodu. Omyl je rozpor medzi predstavou a skutočnosťou, páchatel však musí o ňom vedieť už v čase, keď dochádza k uzatvoreniu zmluvy. Omyl musí však mať určitú kvalitu, nestačí akákoľvek nepravda a musí byť spôsobilý oklamať iného v konkrétnej situácii. Ak osoba vykonávajúca v omyle majetkovú dispozíciu má povinnosť vyplývajúcu zo zákona, zmluvy alebo zvyklostí preskúmať tvrdenia iných osôb prostriedkami bežne dostupnými a v obdobných prípadoch aj bežne používanými, nemožno len na základe uvedenia nepravdy, resp. opomenutia uviesť dôležité okolnosti považovať uvedenie nepravdy, resp. opomenutie uviesť rozhodujúce skutočnosti za uvádzanie do omylu v zmysle skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu.

Mám za to, že v danom prípade treba brať do úvahy aj v súlade s judikovanými názormi Najvyššieho súdu SR aj tzv. dodržanie obvyklej miery opatrnosti osoby, ktorá je uvádzaná do omylu. Povinnosť dodržiavať obvyklú mieru opatrnosti má podľa § 415 Občianskeho zákonníka aj každý účastník civilno-právneho vzťahu vrátane obchodno-právneho vzťahu, teda v záväzkových vzťahoch nielen dlžník, ale aj veriteľ.

Spoločnosti poskytujúce úvery prichádzajú v rámci svojho predmetu činnosti pravidelne do kontaktu s uvádzaním nepravdivých údajov, pričom majú možnosť, a v rámci dostupných možností aj povinnosť si deklarované údaje preveriť a pri zachovaní potrebnej miery opatrnosti aj rozpoznať nepravdivosť tvrdenia.

Vyhodnotením všetkých dôkazov zadovážených v danej veci v súlade s § 2 odsek 12 Tr. por. jednotlivo i v ich súhrne som dospel k záveru, že v danej veci absentuje naplnenie objektívnej stránky prečinu úverového podvodu, keď zo samotných výsluchov zástupcu poškodeného nevyplývala tá skutočnosť, že v procese uzatvárania úverovej zmluvy s obvinenou sa zjavne spoliehali len na jej vyjadrenia a nemali pochybnosť o jej solventnosti.

Poškodená spoločnosť XXXXX XXXXXodľa môjho názoru mala viac dbať na ochranu svojich majetkových záujmov. Bolo nutné, aby v prvom rade ona obozretno postupovala a aby dodržala aspoň elementárne zásady opatrnosti, ktoré podľa mňa boli pre ňu dosiahnuteľné a to preverením tvrdení obvinenej u jej zamestnávateľa, čo nebolo spojené s vážnejšími ťažkosťami. Za danej situácie, keďže samotná poškodená strana svojou zjavnou neopatrnosťou, ktorej sa mohla ľahko vyvarovať, keďže nedbala o ochranu svojho majetku, potom sa s dôsledkami takejto neistoty musí vysporiadať taktiež sama a to za použitia prostriedkov súkromného práva.

Záverom uvádzam, že miera pravdepodobnosti spáchania prečinu obvineným musí byť pri podaní obžaloby podstatne vyššia ako pri vznášaní obvinenia. V priamom protiklade s tým však v posudzovanom prípade od vznesenia obvinenia, ďalšími vykonávanými dôkazmi dochádzalo k oslabovaniu dôvodnosti obvinenia XXXXX. Vzhľadom k tomu, že v prípravnom konaní nasledujúcom po vznesení obvinenia v posudzovanom prípade neboli získané ďalšie dôkazy, ktoré by podporili záver v dôvodnosť vedeného trestného stíhania. Neprichádza do úvahy vykonať žiadne ďalšie dôkazy, od ktorých by bolo možné dôvodne očakávať, že prinesú ďalšie relevantné zistenia. Vyhodnotenie vykonaných dôkazov vedie k záveru, že skutok, pre ktorý sa proti obvinenému vedie trestné stíhanie, nie je trestným činom a nie je ani dôvod na postúpenie veci.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a predovšetkým na absenciu dôkazov, ktoré by s potrebnou mierou istoty odôvodňovali postavenie obvineného pred súd, keď poškodená strana dôkladne neskúmala, ani nepreverovala či sú u obvineného splnené podmienky na poskytnutie, resp. na splácanie úveru, teda jeho úverové zaťaženie a s tým spojené výdavky, ktoré by mohli reálne ovplyvniť jeho možnosť splácať poskytnutý úver. Vzhľadom na uvedené je teda zrejmé, že v predmetnej veci absentuje znak uvedenia do omylu, teda nejde o prečin úverového podvodu. Ku škode na majetku poškodeného došlo výlučne z dôvodu nedodržania elementárnej miery opatrnosti. Z hľadiska princípov, na ktorých je založený demokratický štát je neprijateľné, aby trestným postihom jedného účastníka súkromnoprávneho vzťahu bola nahradzovaná nevyhnutná miera opatrnosti druhého účastníka pri ochrane vlastných práv a majetkových záujmov. Trestným postihom nie je možné nahrádzať inštitúty iných právnych odvetví, ktoré sú určené na ochranu majetkových práv a záujmov.

Týmto rozhodnutím nie je dotknuté právo poškodeného uplatňovať si svoje oprávnené nároky v civilnom konaní .

V zmysle ustanovenia § 215 odsek 1 písmeno b) Tr. por., prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Vzhľadom na uvedené som trestné stíhanie v súlade s § 215 odsek 1 písmeno b) Tr. por. zastavil, pretože tento skutok nie je trestným činom a nie je ani dôvod na postúpenie veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Martin Džavoronok
prokurátor